

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum diuisio sit sufficiens? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

dicitur esse viuentium, ex eo quod viuentia per hoc
q̄ habent esse per suā formam, tali modo operantur.

Ad secundum dicendum, quod vita vniuersaliter
sumpta, non diuiditur per actiuam & contemplati-
uam: sed vita hominis, qui speciem sortitur ex hoc
quod habet intellectum. Et ideo eadem est diuisio
intellectus & vitæ humanæ.

Ad tertium dicendum, quod contemplatio habet
quidem quietem ab exterioribus motibus. Nihilomi-
nus tamen ipsum contemplari est quidam motus intel-
lectus, prout qualibet operatio dicitur motus: secun-
dum quod dicitur * Philosophus in tertio de Anima,
quod sentire, & intelligere sunt motus quidam, pro-
ut motus dicitur actus perfecti. Et hoc modo † Dio-
nyf. 4. cap. de diuinis nominibus, ponit tres motus
animæ contemplantis, scilicet rectum, circularem,
& obliquum.

sext. 28.
tom. 2.
† p. 1. p. 1.
vñ a me.

ARTIC. II.

*Virum vitæ sufficienter diuidatur per actiuam
& contemplatiuam?*

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod vitæ
non sufficienter diuidatur per actiuam, & con-
templatiuam. Philosophus enim in 1. Ethic. * dicit,
quod tres sunt vitæ maximè excellentes, scilicet vo-
luptuosa, civilis, (quæ videtur esse eadem actiuæ) &
contemplatiua. Insufficienter ergo videtur diuidi vi-
tæ per actiuam & contemplatiuam.

847
sup. ar. 1.
& 10: ibi
notat. &
con. c. 92.
§. 4.
* cap. 5.

¶ 1. Præterea, August. 19. de ciuitate Dei*, ponit
træ vitæ genera, scilicet otiosum, quod pertinet ad
contemplationem; actiuum, quod pertinet ad vitam
actiuam. Et addit tertium ex viroque compositum.
Ergo videtur, quod insufficienter diuidatur vitæ per
actiuam & contemplatiuam.

4. 19. et c.
2. 10. 5.

¶ 2. Præterea, Vita hominis diuersificatur secun-
dum quod homines diuersis actionibus student. Sed
plura quàm duo sunt humanarum actionum studia.
Ergo videtur quod vitæ debeat in plura membra diui-
di, quàm in actiuam & contemplatiuam.

M m 4 SED

S E D contra est, quod istæ duæ vitæ significantur per duas vxores Jacob. Actiua quidem per Liam, contemplatiua verò per Rachelem. Et per duas mulieres quæ dominum hospitio receperunt: contemplatiua quidem per Mariam; actiua verò per Martham, vt Gregorius dicit * in sexto Moralium. Non tam esse hæc congrua significatio, si essent plures quam duæ vitæ. Ergo sufficienter diuiditur vita per actiuam & contemplatiuam.

cap 28. a
me d. &
ho. 14. in
Ezech. a
med.
ari præc.
ad 1.

RESPONDEO dicendum; quod sicut dictum est, & diuisio ista datur de vita humana, quæ quidem dividitur secundum intellectum. Intellectus autem diuiditur per actiuum, & contemplatiuum: quia finis actiue cognitionis, vel est ipsa cognitio veritatis, quæ pertinet ad intellectum contemplatiuum: vel est alia qua exterior actio, quod pertinet ad intellectum practicum siue actiuum. Et ideo vita etiam sufficienter diuiditur per actiuam & contemplatiuam.

li 1. ca. 5.
ro. 5.

Ad primum ergo dicendum, quod vita volens ponit finem in delectatione corporali, quæ communis est nobis & brutis. Vnde sicut Philosophus & ibidem dicit, est vita bestialis. Propter quod non comprehenditur sub præsentis diuisione, prout vita humana dividitur in actiuam & contemplatiuam.

Ad secundum dicendum, quod media continentur ex extremis: & ideo virtute continentur in eis tepidum in calido & frigido, & pallidum in albo & nigro. Et similiter sub actiuo & contemplatiuo comprehenditur id quod est ex vtroque compositum. Et tamen sicut in quolibet misto prædominatur aliud simplicium; ita etiam in medio genere vitæ superpredat quandoque quidem contemplatiuum, quandoque verò actiuum.

Ad tertium dicendum, quod omnia studia humanarum actionum, si ordinentur ad necessitatem præsentis vitæ secundum rationem rectam, pertinent ad vitam actiuam, quæ per ordinatas actiones consistit necessaria i vitæ præsentis. Si autem deseruiant concupiscentiæ.

presentia cuiusque, pertinent ad vitam voluptuosam, quae non continetur sub vita activa. Humana vero studia, quae ordinantur ad considerationem veritatis, pertinent ad vitam contemplativam.

QUEST. CLXXX.

De vita contemplativa, in octo articulos divisa.

¶ Eiusdem considerandum est de vita contemplativa.

- ¶ Et circa hoc quaeruntur octo.
- ¶ Primo, utrum vita contemplativa pertineat tantum ad intellectum, an consistat etiam in affectu?
- ¶ Secundo, utrum ad vitam contemplativam pertineant virtutes morales?
- ¶ Tertio, utrum vita contemplativa consistat solum in uno actu, aut in pluribus?
- ¶ Quarto, utrum ad vitam contemplativam pertineat consideratio cuiuscumque veritatis?
- ¶ Quinto, utrum vita contemplativa hominis in hoc statu possit elevari usque ad Dei visionem?
- ¶ Sexto, de motibus contemplationis, quos Dionysius assignat quarto capite de Divinis nominibus.
- ¶ Septimo, de delectatione contemplationis.
- ¶ Octavo, de duratione contemplationis.

848

ARTIC. I.

Utrum vita contemplativa nihil habeat in affectu, sed totum in intellectu?

*inf. ar. 2.
ad 1. q.
a 7. ad 1
Et 3. d. 35
q. 1. ar. 2.
Et ver. q.
12. a. 11.
ad 11.
† l. 2. te. 3
to. 3.
l. 6. c. 28.
cir. med.
et Ho. 14
in Ezech.
a med.
* Ho. 14
cir. med.*

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod vita contemplativa nihil habeat in affectu, sed totum in intellectu. Dicit enim * Philosophus in 2. Metaph. quod finis contemplationis est veritas. Veritas autem pertinet ad intellectum totaliter. Ergo videtur quod vita contemplativa totaliter in intellectu consistat.

¶ 2. Præterea, Gregorius dicit † in sexto Moral. quod Rachel, quae interpretatur visum principium, vitam contemplativam significat. Sed visio principij pertinet proprie ad intellectum. Ergo vita contemplativa proprie ad intellectum pertinet.

¶ 3. Præterea, Greg. dicit * super Ezech, quod ad vitam contemplativam pertinet ab exteriori actione quies.